คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๒/๒๕๔๕ **วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕**

เรื่อง ศาลอาญาส่งคำร้องของจำเลย (นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์ หรือ ส.ศิวรักษ์) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖

ศาลอาญาส่งคำร้องของจำเลย (นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์ หรือ ส.ศิวรักษ์) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๓๓/๒๕๔๑ (หมายเลขแดงที่ ๗๓๑๘/๒๕๔๓) เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทั้งสองฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๑ ผู้ร้องถูกพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี (ทองผาภูมิ) ฟ้องเป็นคดีอาญา ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อมาระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป โดยในมาตรา ๓ ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวระบุว่า "ให้พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดดังต่อไปนี้เป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

(๑) พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ ฯลฯ"

เห็นว่า การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของศาลยุติธรรมมิใช่ อำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ที่สามารถโอนมายังบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ทั้งปวงเป็นอำนาจโดยเฉพาะของศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ ซึ่งในคดีอาญาอำนาจหน้าที่ของศาล

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ยุติธรรมก็จะต้องเป็นไปตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อปรากฏว่าพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ ทั้งฉบับได้ถูกยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ทำให้มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม ฯ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะต้องนำมาใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ได้ถูกยกเลิกไปตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเช่นกัน จึงมีผลเท่ากับว่าตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง การกระทำของผู้ร้องไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม ฯ อีกต่อไป ผู้ร้องจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า "ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ฯลฯ" ในกรณีของผู้ร้อง ศาลยุติธรรมจึงต้องยุติการพิจารณาคดีของผู้ร้องและพิพากษายกฟ้อง โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า "ถ้าศาลเห็นว่าจำเลยมิได้กระทำผิดก็ดี การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดก็ดี ฯลฯ ให้ศาลยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยไป ฯลฯ" ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๙/๒๕๑๔ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดลำพูนโจทก์ นางดวงต๋า ภัยยารมย์ กับพวก จำเลย ดังนั้น จากเหตุผลทางกฎหมายดังกล่าวจึงไม่เป็นประโยชน์อันใดที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยปัญหาของผู้ร้องต่อไปเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ เนื่องจากมาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ อันเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายอีกต่อไป

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้จำหน่ายคำร้องของผู้ร้องจากสารบบความ

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand